

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Seculum XIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](#)

non verò armis cum civitate agendum rite persuasus, pacem dedit & impetravit, cum Phrygibus doctus sapere. Annis 14. verius pugnavit, quām quievit: excipe annum mortis 1275.

LXI. SIFFRIDVS. XL. ARCH.

XXIV. ELECTOR.

Siffridus ex præclaro Westerburgorum stemmate ortus, institutus cruentis Engelberti II. vestigiis, aut longè superavit, gladio magis, quām consilio usus, ut vim vi frangeret. Quare haud veritus arma ipse induere, & in arenam descendere, at in eadem captus ab hoste Montensi Comite Adolpho, annis 7. libertatem frustra desideravit: tandem verò liberatus, mox totis viribus redintegrato bello ea fortunā certavit, ut Adolphum inter victos atque captivos ductum, talionis poenam subire mandārit modo planè barbaro. De fine captivitatis desperandum erat ante omnia alia Adolpho; modum ut mitigaret victor, vix ausus est sperare, præsertim cùm ferreæ caveæ nudum Comitis corpus inclusum, & melle oblitum vespis & muscis patere jussit, exemplo inter hostes Christianos hactenus inaudito. Hujus Electoris etiam causā interdicto Ecclesiæ subiecta Colonia multo languit tempore. Annis 24. non sedit, sed sœvit ad annum 1298. usque.

SECULUM XIV.

LXII. WICHBOLDVS. XLI. ARCH.

XXV. ELECTOR.

Wichboldus ex Illustrium Baronum de Holte natus sanguine, & Coloniæ legitimis in Archiprætulem electus calculis, omnem quamprimum movit lapidem, ut Metropolis sua interdicto soluta, ovis instar perditæ reduceretur ad pastorem suum. Laudem hanc unam & maximam

Wich-

Wichboldi reliquit Colonia posteris. Annis 7. fuit Elector an. 1306. terræ mandatus.

LXIII. HENRICVS II. XLII. ARCH.
XXVI. ELECTOR.

Sepulto Wichboldo electores Canonici in tres partes abiērunt; pars nimirum prima Wilhelμum Juliacensem, pars altera Reinaldum Westerburgicum, pars reliqua Henricum Virneburgicum, tres Comites in Præsulem suum delegerunt. Nodum Gordium jure dicere poterant litem hanc gravissimam, quam dum nequīt solvere consilio, gladiō Henricus disrupt; post cæsum enim in pugna Frandensi Wilhelμum, Romam, aut verius Avenionem properavit, ubi à Clemente denique post perfectam pœnitentiam, & exhibita habilitatis suæ argumenta est confirmatus. Eadem tempestate Imperii Electores de eligendo, & mox electo novo Cæstare inter se certabant primo calculis, mox verò armis: pars enim Ludovicum Bavaram, pars altera Fridericū Austriacū à se electum propugnavit. A Friderico stetit Henricus, quem idcirco Bonnæ coronavit Imperatorem, ringente parte altera. Inter turbas itaque Imperii transigenda fuit ætas Henrico ferè annis 26. quibus Coloniæ Sedem tenuit mortuus an. 1331.

LXIV. WALRAMVS II. XLIII. ARCH.
XXVII. ELECTOR.

Walramus Juliensis Comes, fortissimos præ alijs sensit hostes Ludovicum Bavaram & Adolphum Marchiæ Comitem Leodiensem Episcopum. Contra hunc sententiam dixit Joannes XXII. Romanus Ponifex Walrami quondam Bonniæ condiscipulus. Contra Bavaram pro Walramo pugnavit Clemens VI. ad quem in Galliam ubi pervenit profugus Walramus, sepulchrum invenit, an. 1349. postquam Elector vixit an. 18.

LXIV.

**LXV. WILHELMVS. XLIV. ARCH.
XXVIII. ELECTOR.**

Wilhelmus ex illustri Baronum de Gennep prosapia oriundus, seditiosorum civium Coloniæ audaciam detestandam quoque expertus est, cùm Canonicorum duo levi de causa trucidati, justam bonorum omnium iram adversus civitatem provocarunt. Annis 13. Colonensi Ecclesiæ præfuit Wilhelmus, quibus proventuum curam adeò sedulam gessit, ut expuncto ære alieno magnam auri copiam corraserit. Dum avarum itaque dixerunt multi, liberalem experti sunt inter Divos Principes Apostoli, quorum duodecim effigies, seu statuas argenteas Coloniæ templo principi donavit etiam hodie visendas. Vita longiori haud indignum mors inter mortales rara extinxit. Cum cercopitheco nimirum, quem aluit, dum forte ludere, aut tempus fallere placuit, accepto in pede lethali vulnera interiit an. 1362.

**LXVI. ADOLPHVS II. XLV. ARCH.
XXIX. ELECTOR.**

Mensibus decem relicta est Sedes vidua, dissidentibus inter se partibus, aliis Joannem Comitem Virneburgicum, aliis verò, imò pluribus Adolphum Comitem Altenanum elegantibus, quorum posterior, cùm oblatam sibi dignitatem desiderasset minimè, prior verò ambiret maximè, eam ob rem Urbanus V. Pontifex latâ sententiâ repulso Joanne, Adolphum confirmavit. Verùm hic stirpis suæ in se unica fronde superstite exspiraturæ memor, & amplæ hæreditatis adeundæ spe allectus, relicta Sede sacra thorum elegit, ducta in conjugem Margaretha Comite Montensi: anno itaque unico Elector fuit.

LXVI.

LXVII. ENGELBERTVS III. XLVI. ARCH.
XXX. ELECTOR.

Engelbertus III. Comes Altenanus Adolphi patruus, à multo tempore jam Leodii Episcopus, Coloniem Infulam non ambiit, longè minus postulavit, postulatus nihilominus ipse ab electoribus Canonicis, & à Pontifice confirmatus annos 4. Elector senex numeravit, solitudinis, quam publici honoris avidior.

LXVIII. CVNO. XLVII. ARCH.
XXXI. ELECTOR.

CUno ex familia Falckensteiniana Comes Engelberto Co-adjutor, ut vocant, datus, brevi temporis spatio multa præclarè egit; contracta enim debita expunxit; ditio-nes novas, atque inter has Comitatum Arensbergicum dato au-ro comparavit, nec non res priùs admodum turbatas compo-suit; tum verò curarum satur Pontificatu se abdicavit, non nisi 2. annorum Elector.

LXIX. FRIDERICVS III. XLVIII. ARCH.
XXXII. ELECTOR.

Fridericus Comes de Saarwerden, invito Carolo IV. Im-peratoro Joannem Argentorati Episcopum nepotem suum offerente est confirmatus in Coloniæ Solio. Profuit ni-mirum Friderico plurimū, notum esse Romano Pontifici Gre-gorio XI. quocum literis quondam Bononiæ navavit operam, Italis jam tum acceptus Germanus. Inter gesta per annos 44. Friderici præclara numerarunt spectatores ea maximè, quibus imposuit coronam Imperatoribus tribus, nimirum Wenceslao, Ruperto & Sigismundo. Eodem authore, aut certè adjutore an. 1388. surrexit Athenæum Coloniense ab Urbano VI. raris pri-vilegiis munitum.

Z

SE-